

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

توازن اقتصاد؛ با بخشش و صدقات!

(ترجمه)

خبر

صدقه در اسلام...

تبصره

بعد از سوره فاتحه به صورت مستقیم، الله سبحانه و تعالی صفات کسانی را ذکر نموده است که دستورات وی را پیروی می کنند. الله سبحانه و تعالی می فرماید:

﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ [بقره: 3]

ترجمه: آن کسانی که به غیب ایمان می آورند و نماز را به گونه شایسته می خوانند، و از آن چه بهره آنان ساخته ایم می بخشند.

بدون شک ذکر انفاق بعد از ایمان که اساس دین می باشد و بعد از فریضه نماز که ستون دین را تشکیل می دهد، بیانگر اهمیت والای بخش اقتصادی و مالی برای دین است؛ صرف نظر از این که این انفاق مانند زکات الزامی باشد یا مانند صدقه انفاق نفلی باشد، بدون شک که انفاق جزء جدائی ناپذیر اسلام است.

به همین خاطر این امت بسیار سخاوت مند اند و خصوصاً در ماه مبارک رمضان، که بخشش های زیادی صورت می گیرد و صدقه و زکات به شکل بزرگی آسان می گردد. نتایج تحقیقات گسترده پژوهشگران ICM نشان می دهد که مسلمانان نسبت به پیروان ادیان دیگر، اموال بیشتری را به جماعت های خیریه تقدیم می کنند. بر اساس نظرسنجی مشهور مرکز تحقیقاتی "پیو" در سال 2012 آمده است که نسبت بلند و حیرت آوری از مسلمانان، در فقیرترین شهرها از سرزمین های اسلامی زکات می پردازند. با وجود این، نکته منفی آن این است که برعلاوه این که امت سخاوت مند بوده و ثروت هایش را انفاق می کند؛ اما هنوز هم در فقیرترین شهرهای جهان با پایین ترین سطح معیشت، با نبود چشم انداز اقتصادی و یا نبود اقتصاد به صورت مطلق و بدترین حالت بهداشتی و تعلیمی، زندگی می کند. با وجودی که حقیقتاً بسیاری از سرزمین های اسلامی منابع معدنی فراوان، خاک حاصل خیز و کانال های جغرافیائی مفید و نسل جوانان قدرتمندی دارد.

این واضح می سازد که متأسفانه انفاق در بهترین سناریو سبب امداد موقت می گردد، مانند گذاشتن گچ کوچکی بر زخم بزرگ، هم چنین تناسب در این مورد صدق نمی کند و نیاز نیست که زیادت بخشش ها باعث حل مشکلات فقر گردد، مانند انداختن ژاکت نجات برای کسی که غرق می شود یا حتی ده جلیقه نجات، پس وقتی که او برای کشیدن خود به خشکه میل ندارد و هیچ امنیتی

برای جلوگیری از سقوط او یافت نمی‌شود، پس جلیقه‌های نجات چیزی جز راحت موقت برای او نخواهد بود، پس شخص غرق شدنی به زودی بار دیگری در مشکلات غرق خواهد شد و در نهایت هلاک خواهد گردید. این حقیقت کنونی سرزمین‌های اسلامی است و تا زمانی که چنگال‌های سرمایه‌دار استعماری غرب و نظام آن و مزدوران خیانت‌پیشه‌اش بر سرزمین‌های ما سیطره دارند، هرگز به رفاهیت و شکوفائی دست نخواهیم یافت، صرف نظر از مقدار مالی که می‌پردازیم.

این در حالی‌ست که هدف نهائی انفاق، پایان بخشیدن به مشکل فقر و تحقق رفاهیت و شکوفائی است، این ممکن نیست؛ مگر توسط دولتی که عایدات گوناگون و توزیع صحیح و منظم ثروت‌ها را در میان مردم خود داشته باشد. تنها دولت اسلامی قدرت این را خواهد داشت آن هم از طریق تطبیق نظام منحصر به فرد اقتصادی‌اش. علاوه بر این، این گفته اشتباه نیست که اسلام فقر را دشمنی می‌شمارد که مبارزه با آن و شکست آن لازم است و نبی کریم صلی الله علیه وسلم از کفر و فقر به الله پناه بردند. (صحیح ابن حبان)

اسلام مسئولیت جمع‌آوری و توزیع زکات را برای دولتی سپرده است که قدرت تسهیل کار و اداره آن را داشته باشد و نبی کریم صلی الله علیه وسلم جمع‌کننده‌گان زکات را برای جمع‌آوری و توزیع زکات می‌فرستادند و هم‌چنین خلفاء بعد از ایشان این کار را می‌نمودند.

از عبدالله بن سلام روایت است که گفت: زمانی که پیامبر صلی الله علیه وسلم به مدینه آمدند، مردم به استقبال‌شان رفتند و گفته می‌شد: رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد، رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد، رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد، سه مرتبه، من هم در میان مردم رفتم تا ببینم، وقتی صورت‌شان را دیدم، شناختم که چهره او چهره دروغ‌گویان نیست، اولین چیزی که از وی شنیدم این بود که گفت:

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَفْشُوا السَّلَامَ وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ» (رواه ابن ماجه)

ترجمه: ای مردم سلام کردن را در میان تان ترویج کنید و طعام بدهید و صلۀ رحم را برقرار سازید و در شب نماز بخوانید؛

درحالی‌که مردم خواب استند و به بهشت با سلامتی داخل شوید.

پیامبر صلی الله علیه وسلم به مدینه منوره آمدند، نه فقط به عنوان یک نبی بلکه به عنوان رهبر دولت اسلامی، و با این صفت به امنیت و سلامت و طعام دادن فقراء امر نمودند. به عبارت دیگر برای حل مشکل فقر به شکل منظم در سطح دولت پرداختند.

انفاق‌ها ضروری است و باید دوام یابد اما سازمان‌های خیریه دایمی، مانند شمشیر دولبه استند که امکان دارد بعضی راحتی‌ها را به وجود آورند؛ اما زمانی که به همین بسنده کنند، بدون تغییر وضعیتی که فقر و نابودی را سبب شده است، بدون شک این وضعیت ناگوار را ادامه می‌بخشند و امکان دارد که منع شکست باشند.

تعادل صحیح باید حاصل شود؛ امت را تا آن‌جا که می‌توانیم به عنوان افراد آسایش ببخشیم و فعالیت جمعی کار اصلی و ریشه‌ای برای تغییر و وضعیت دردناک و حل تمام مشکلات امت است.

نویسنده: اوکی پالا

نمایندۀ مطبوعاتِ حزب التحریر-ہالند

مترجم: احمد صادق "امین"